

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoE/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414209605
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4414209605.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Mareka Olekšáka, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sídlo Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advocate s.r.o., sídlo Pribinova 25, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 865 141, proti povinnému: Y. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt J. L., o vymoženie peňažného plnenia vo výške 1.205,01 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Er/569/2014 - 15 z 29. apríla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Er/569/2014 - 15 z 29. apríla 2020 r u š í a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie a exekučný súd, odvolaním napadnutým uznesením označeným v záhlaví, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.
2. Súd prvej inštancie uznesenie právne založil na ustanovení § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.05.2014.
3. Súd prvej inštancie uvedené uznesenie, ktorým rozhodoval o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, v podstate odôvodnil tým, že vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzala zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávneným a povinným dňa 25.02.2011. Súčasťou Zmluvy o úvere sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v článku 17 obsahovali rozhodcovskú doložku. Zmluva o úvere napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a súčasne zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Súd prvej inštancie preto podrobil súdnej kontrole rozhodcovskú doložku, berúc do úvahy kritéria, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a teda, či rozhodcovská doložka začlenená v rámci podmienok štandardnej zmluvy nespôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy, a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú plne namieste. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým Všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí

mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v obchodných podmienkach pre úver je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže od spotrebiteľov vyžadovala, aby spory vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy boli riešené výlučne v rozhodcovskom konaní, a táto je z tohto dôvodu neplatná. Rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky je nulitným právnym aktom, a preto nie je spôsobilým exekučným titulom. Keďže teda oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom, z dôvodu, že bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto podľa § 44 ods. 2 zákona č. Exekučného poriadku zamietol.

4. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu včas podaným odvolaním oprávnený ako odvolateľ.

5. Oprávnený v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. K nesprávnemu právnemu posúdeniu došlo tým, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd v rámci preskúmania exekučného titulu po materiálnej stránke nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, keďže ustanovenie, o ktoré sa opiera súd v napadnutom uznesení stanovuje podmienku na zastavenie exekúcie tak, že rozhodcovský rozsudok a nie rozhodcovské konanie zaväzuje k niečomu nedovolenému. Ak súd na zistený skutkový stav veci aplikoval ustanovenie § 45 ods. 2 spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu, ukrátil tým účastníkov exekučného konania práv, ktoré im priznáva zákon o rozhodcovskom konaní alebo OSP, a to hlavne právo na prejednanie veci pred príslušným súdom. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov (podľa ust. § 40 uvedeného zákona) exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. K nesprávnym skutkovým zisteniam veci súdom prvej inštancie uviedol, že oprávnený s povinným uzatvoril rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nesprávne zisteného skutkového stavu veci. Exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom v konaní vedenom podľa zákona o rozhodcovskom konaní. Povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa na všeobecný súd, pretože v čl. 2 ods. 2 rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne zo zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku rozhodcovskej zmluvy. Vo veci námietky konajúceho súdu ohľadom znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka poukázal na odôvodnenie zákonodarcov, v zmysle ktorého je cieľom tejto úpravy umožniť spotrebiteľovi rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Z odvolacích dôvodov obsiahnutých v odvolaní navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 CSP), a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil oprávnenému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (a nové rozhodnutie).

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 20.03.2014, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 04643/11 z 30.09.2013, vydanému v rozhodcovskom konaní. Súdny exekútor následne žiadosťou doručenou súdu prvej inštancie ako

exekučnému súdu dňa 06.05.2014 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej rozhodol súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Podľa § 243d ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

11. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

12. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom od 01.01.2008 (v čase uzavretia zmluvy o úvere dňa 17.09.2010), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

15. Podľa § 53 ods. ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Úvodom tejto časti odvolací súd zdôrazňuje, že oprávnený v odvolaní neuplatnil žiadne odvolacie dôvody vo vzťahu k tej časti napadnutého uznesenia, v ktorej súd prvej inštancie v rámci posúdenia primárnej právnej otázky dospel k záveru, že zmluva o úvere, uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 17.09.2010, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 ods. 1 CSP, s výnimkou väd týkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 CSP, ktoré však v prejednávanej veci neboli zistené), čo znamená, že nemôže podrobiť odvolaciemu prieskumu napadnuté rozhodnutie z iných ako včas uplatnených odvolacích dôvodov. Preto vzhľadom na absenciu akýchkoľvek odvolacích dôvodov vo vzťahu k uvedenej primárnej právnej otázke - teda čo do posúdenia predmetnej zmluvy o úvere ako spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka - nemôže byť bezvadnosť konania, skutkových zistení, skutkových záverov, právneho posúdenia a právnych záverov predmetom odvolacieho prieskumu, ale odvolací súd z nej musí bez skúmania vychádzať.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd v ďalšom vychádza (bez toho, aby to bolo predmetom skúmania v odvolacom konaní) z toho, že oprávnený ako dodávateľ uzatvoril s povinným ako spotrebiteľom dňa 17.09.2010 zmluvu o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

18. Čo sa týka už samotného meritórneho odvolacieho prieskumu z hľadiska oprávneným uplatnených odvolacích dôvodov, k tomuto odvolací súd uvádza nasledovné:

19. Ako odvolací súd uviedol už vyššie, v prejednávanej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, vydaný rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní (bod 7. odôvodnenia), ktorý je v origináli založený v prílohovej obálke na č. I. 10 súdneho spisu. Z odôvodnenia tohto rozhodcovského rozsudku odvolací súd zistil, že v rozhodcovskom konaní si oprávnený (v rozhodcovskom konaní ako žalobca) uplatnil voči povinnému (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný) nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky s príslušenstvom, titulom zmenky, ktorou oprávnený a povinný zabezpečili pohľadávku oprávneného voči povinnému z kauzálneho vzťahu - uvedenej zmluvy o úvere č. 408200301 zo 17.09.2010. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku ďalej vyplýva, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodnúť daný spor z rozhodcovskej zmluvy ako samostatnej listiny (keď táto je samostatne uvedená v zozname vykonaných listinných dôkazov).

20. Postup a rozhodovanie exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie upravuje § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014, v ktorom časovom znení ho je podľa prechodného ustanovenia § 243d ods. 2 (v nadväznosti na § 243d ods. 1) Exekučného poriadku potrebné aplikovať v prejednávanej veci.

21. Toto exekučné konanie je totiž vedené na podklade rozhodcovského rozsudku, čím je naplnená prvá z dvoch kumulatívnych podmienok obsiahnutých v § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, za ktorých naplnenia sa na exekučné konanie použijú právne predpisy, ktoré ho upravujú (primárne Exekučný poriadok), v znení účinnom do 31.12.2014. Čo sa týka poslednej - druhej kumulatívnej podmienky podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, tak touto je, že predmetom rozhodcovského rozhodnutia (v tejto veci rozhodcovského rozsudku) vydaného v rozhodcovskom konaní, na podklade ktorého je exekučné konanie vedené, je spor, spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom podľa poznámky pod čiarou 4e ad) Exekučného poriadku, obsiahnutou v § 243d ods. 2 ako aj ods. 1 Exekučného poriadku, je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a sporom spĺňajúcim podmienky podľa tohto zákona je potom spotrebiteľský spor podľa § 2 ods. 1 tohto zákona (č. 335/2014 Z. z.). Aj táto druhá kumulatívna podmienka je v tejto veci naplnená, keďže spor medzi oprávneným a povinným je sporom zo zmluvy o úvere zo 17.09.2010, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou.

22. Povinnosťou exekučného súdu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je posúdiť súlad tejto žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Ak exekučný súd zistí ich nesúlad so zákonom, musí žiadosť súdneho exekútora podľa uvedeného ustanovenia zamietnuť.

23. Odvolací súd k tomuto zhľadom na to, že exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci, poukazuje aj na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“) ako dovolacieho súdu, na odchýlenie sa od ktorej nezistil dôvod, reprezentovaný napr. uznesením z 25. februára 2013 sp. zn. 6 Cdo 219/2012, podľa ktorého rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle jeho nezáväznosti. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo.

24. NS SR ďalej v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011 uviedol, že pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd.

25. Z uvedeného vyplýva, že povinnosťou súdu prvej inštancie ako exekučného súdu, je v prípade, ak súdny exekútor na návrh oprávneného žiada o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskej veci (pričom skúmanie, či ide o spotrebiteľskú vec, je v poradí prvou právnou otázkou, na ktorú sa musí exekučný súd zamerať, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok), skúmať, či bola v danej veci platne uzavretá rozhodcovská zmluva. V prípade negatívneho záveru je bez ďalšieho naplnený dôvod zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Keďže uvedená povinnosť exekučnému súdu vyplýva priamo z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré sa výslovne vzťahuje na fázu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodovanie o ktorej má prednosť pred priamym zastavením exekučného konania, čo vyplýva aj z § 44 ods. 3 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.12.2014), je nadbytočné (aj keď nie nesprávne) v tejto fáze posudzovať aj či sú v exekučnom konaní naplnené dôvody zastavenia exekučného konania podľa § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

26. Odvolací súd v prejednávanej veci zistil, že súd prvej inštancie síce v nadväznosti na záver o tom, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v spotrebiteľskej veci, správne dospel k záveru o potrebe skúmania platnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy, keď jej neplatnosť by mala za následok rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý je dôvodom zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, avšak v rámci tohto skúmania v dôsledku jeho nesprávneho procesného postupu, naplňajúceho všetky znaky a tým i dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, dospel následne k nesprávnym skutkovým zisteniam (ako to dôvodne namieta oprávnený v odvolaní), za ktorých vadnosti nemôže obstať ani ich právne posúdenie.

27. Súd prvej inštancie ako exekučný súd sa nesprávneho procesného postupu, ktorým došlo k porušeniu práva oprávneného na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), dopustil tým, že si nevyžiadal od oprávneného rozhodcovskú zmluvu, ktorú uzatvoril s povinným, a z ktorej vyvodil rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, ktorej získanie bolo nevyhnutné pre posúdenie jej platnosti. Keďže ju oprávnený sám nepredložil už k návrhu na vykonanie exekúcie, bol povinný vyžiadať si ju od neho exekučný súd s tým, že ak by ju na túto výzvu oprávnený nepredložil, bol by to taktiež dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže by nebolo preukázané, že rozhodcovská zmluva, z ktorej vyvodil rozhodcovský súd svoju právomoc na prejednanie sporu a vydanie rozhodcovského rozsudku (predloženého ako exekučný titul), bola uzatvorená platne.

28. Závažného procesného pochybenia sa súd prvej inštancie dopustil navyše tým, že namiesto toho, aby oprávneného vyzval uvedeným spôsobom na predloženie rozhodcovskej zmluvy, na ktorej založil rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, svoju právomoc, bez ďalšieho z úplne odlišného súdneho konania, a to konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4Er/1090/2014 (úradný záznam na č. I. 13), založil do súdneho spisu v prejednávanej veci kópiu Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v ktorých čl. 17 bola inkorporovaná rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky. Zo zmluvy o úvere zo 17.09.2010, z ktorej vznikla pohľadávka, ktorej vymoženia sa oprávnený v tomto konaní (sp. zn. 4Er/569/2014) domáha, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, a ktorá zmluva spolu s touto súčasťou je založená v súdnom spise (č. I. 4 - 5) pritom vyplýva, že v predmetnom zmluvnom vzťahu boli dojednané iné Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (v ktorých obsahu nebola inkorporovaná rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky) ako tie, ktoré do spisu v tejto veci založil súd prvej inštancie zo súdneho spisu sp. zn. 4Er/1090/2014. Táto skutočnosť sama o sebe (bez ohľadu na nevhodnosť založenia Všeobecných podmienok poskytnutia úveru z inej veci, pokiaľ nie je dostatočne preukázané, že v danej veci boli dojednané totožné Všeobecné podmienky poskytnutia úveru ako tie, ktoré sú založené už v inom súdnom spise) vylučovala, aby súd prvej inštancie, tak ako to vadne urobil v napadnutom uznesení, dospel k skutkovému zisteniu, že v prejednávanej veci bola dojednaná rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky obsiahnutej v čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru a následne posudzoval jej platnosť, keď v prejednávanej veci žiadna rozhodcovská doložka v čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako súčasť zmluvy o úvere zo 17.09.2010 dojednaná nebola.

29. Len podporne možno poukázať na to, že zo samotného odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovská zmluva mala byť v danej veci obsiahnutá v samostatnej, od zmluvy o úvere

odlišnej, listiny (a teda nemala byť inkorporovaná do súčasť zmluvy o úvere zo 17.09.2010, ktorou sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru). V súlade s tým je aj už vyššie uvedená skutočnosť, že v zmluve o úvere zo 17.09.2010 spolu so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ktoré sú súčasťou súdneho spisu - č. I. 4 - 5) nie je rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky inkorporovaná.

30. Oprávnený teda dôvodne v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezistoval, že v danej veci bola rozhodcovská zmluva uzavretá vo forme samostatnej zmluvy na samostatnej listine. Na rozdiel od oprávneného však odvolací súd subsumuje tento vecne vymedzený odvolací dôvod pod § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keďže jeho podstatou je, že súd prvej inštancie procesne nepostupoval správne, keď z dlhodobého ustáleného výkladu § 44 ods. 2 Exekučného poriadku najvyššími súdnymi autoritami mu vyplýva povinnosť v exekučnom konaní, predmetom ktorého je vymoženie nároku priznaného rozhodcovským rozsudkom, vydaným v spotrebiteľskej veci, zisťovať, či bola rozhodcovská zmluva uzavretá platne a za tým účelom si zabezpečiť aj dostatok podkladov a v rámci nich predovšetkým samotnú rozhodcovskú zmluvu (bez ohľadu na formu, v ktorej bola uzavretá), pričom súd prvej inštancie tento správny procesný postup nedodrжал. V jeho dôsledku dospel potom súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam a už z tohto dôvodu potom nemohlo obstáť ani na nesprávne založenom skutkovom stave vykonané právne posúdenie veci. Odvolaním napadnuté uznesenie v dôsledku povahy týchto väd nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré by bolo vydané za dodržania práva oprávneného na spravodlivý proces, do rozsahu ktorého spadá aj exekučné konanie.

31. Keďže uvedené vady procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorým došlo k porušeniu práva oprávneného na spravodlivý proces, nebolo možné vzhľadom na ich povahu napraviť v konaní pred odvolacím súdom (keďže na ich nápravu by bolo nutné vykonať popísaný procesný postup, nanovo vyvodiť skutkové závery a tieto právne posúdiť, čím by sa odvolací súd de facto z hľadiska predmetu jeho činnosti premenil z odvolacieho súdu na súd prvej inštancie, ktorého činnosť by v plnom rozsahu nahradil), je naplnený obligatórny dôvod zrušenia odvolaním napadnutého uznesenia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

32. Odvolací súd preto odvolaním napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

33. V tejto súvislosti považuje však odvolací súd za dôležité doplniť, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by čo i len nasvedčovali tomu, že sa súd prvej inštancie, obsadený sudcom, dopustil pochybení vedúcich k zrušeniu jeho rozhodnutia a vrátenia mu veci na ďalšie konanie úmyselne, a už vôbec nie v úmysle niekoho svojím rozhodnutím poškodiť alebo zvýhodniť.

34. Po vrátení veci bude súd prvej inštancie v ďalšom konaní podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, uvedeným v tomto odôvodnení a vychádzajúc z neho podľa § 391 ods. 3 CSP si vyžiada od oprávneného rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej vydal rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok, ktorého núteného výkonu sa v tomto exekučnom konaní domáha, túto následne posúdi z hľadiska platnosti a v závislosti od toho bude ďalej postupovať. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, bez ďalšieho žiadost' súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na právnom základe § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.12.2014) zamietne - v takomto prípade by bolo nadbytočné posudzovať či by vyhovneniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bránilo naplnenie dôvodov na zastavenie exekučného konania podľa § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014.

35. Keďže odvolací súd zrušil odvolaním napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP nerozhodoval.

36. Záverom odvolací súd obiter dictum uvádza, že v prejednávanej veci neprichádzala do úvahy aplikácia zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z. z.“), keďže tento sa vzťahuje len na ukončenie tých exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017, v ktorých už prebieha exekúcia na základe vydaného poverenia súdnemu exekútorovi (§ 1, § 2, § 3 ods. 1, § 5 zákona č. 233/2019 Z. z.). O taký prípad nejde v prejednávanej veci, v ktorej prebieha exekučné konanie, ktoré sa začalo pred 1. aprílom 2017, avšak toto neprešlo do fázy vykonávania

exekúcie, keďže v ňom nebolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi - § 36 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014).

37. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

38. Rozhodnutie odvolacieho súdu prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je dovolanie prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z. z. v spojení s absenciou prechodných ustanovení novelizačného zákona č. 2/2017 Z. z. k opravným konaniam; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 185/2018-15 z 12. apríla 2018).